

موانع اطلاع‌یابی سلامت زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی

مصطفیه لطیفی^۱, نیلوفر برهمنده^۲, فاطمه فهیمنیا^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: زنان مبتلا به سرطان پستان، چالش‌های مختلفی را بعد از ماستکتومی تجربه می‌کنند. رفتار اطلاع‌یابی مناسب، در توانمندسازی خودمراقبتی، ارتقای کیفیت زندگی و بهبود سلامت آنان تأثیرگذار است. با این حال، موانع فردی و زمینه‌ای، دسترسی آنان به اطلاعات مورد نیاز را دچار چالش می‌کند. هدف از انجام این پژوهش، شناسایی موانع اطلاع‌یابی زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی بود.

روش بررسی: پژوهش حاضر از نوع کاربردی با روش تحلیل محتوای کیفی قراردادی انجام گردید. نمونه‌ها به صورت هدفمند و بر اساس معیار، از بیمارستان‌ها و مرکز شیمی درمانی بندرعباس گزینش شدند. از ۱۷ زن مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی، مصاحبه نیمه ساختار یافته در زمستان سال ۱۳۹۳ صورت گرفت.

یافته‌ها: ۷ درون‌مایه از یافته‌های پژوهش به دست آمد که ۳ مورد «رس»، «شم و حیا» و «سود اطلاعاتی ناکافی» از موانع فردی و ۴ مورد «وضعیت اقتصادی»، «پزشکان و کادر درمانی»، «در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی» و «برخورد اطرافیان» از جمله موانع زمینه‌ای بودند.

نتیجه‌گیری: برخلاف ضرورت دسترسی زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی به اطلاعات سلامت، نتایج به دست آمده نشان دهنده وجود موانع فردی و زمینه‌ای اطلاع‌یابی برای آنان بود. مسؤولان سلامت و به خصوص نهادهای متولی سلامت زنان، می‌توانند با توجه به یافته‌های مطالعه حاضر، اقدامات لازم را در جهت اصلاح و بازنگری نظام سلامت برای رفع موانع باد شده انجام دهند.

واژه‌های کلیدی: رفتار اطلاع‌یابی؛ زنان؛ سرطان پستان؛ ماستکتومی

پذیرش مقاله: ۱۳۹۵/۸/۳

اصلاح نهایی: ۱۳۹۵/۷/۲۵

دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۸/۵

ارجاع: لطیفی مصطفیه، برهمنده نیلوفر، فهیمنیا فاطمه. موانع اطلاع‌یابی سلامت زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی. مدیریت اطلاعات سلامت ۱۳۹۵ (۵): ۳۳۶-۳۳۲.

منجر به توانمندی آنان در خودمراقبتی می‌شود و نه تنها اثرات تهدیدهای مذکور را کاهش می‌دهد، بلکه منجر به سازگاری با بیماری، تعامل بهتر در طول و بعد از درمان، کاهش اضطراب و اختلالات خلق و خو، ارتیاط بهتر با خانواده، حفظ زندگی و داشتن زندگی سالم‌تر بعد از عمل می‌شود (۴-۷).

پژوهش‌های چندی در زمینه موانع اطلاع‌یابی زنان مبتلا به سرطان بعد از ماستکتومی انجام شده است. Nakashima و همکاران، مهم‌ترین موانع فردی اطلاع‌یابی زنان ژاپنی را به ترتیب نیاز به تلاش زیاد برای دستیابی به اطلاعات، نگرانی در مورد کیفیت اطلاعات، کمبود وقت و درک نکردن اطلاعات پزشکی عنوان کردند (۸). در مطالعه Liao و همکاران نیز به موانع دیگری همچون ترس از دریافت اطلاعات در مورد بیماری، افسردگی، عدم اعتماد به نفس، آسیب بعد از عمل به دلیل قطع عضو سمبیل زنانگی، مادر بودن و استعداد برای اختلالات

مقدمه

Rفتار اطلاع‌یابی سلامت (HISB)، Health information Seeking Behavior رفتار هدفمند افراد برای ارضا نیاز اطلاعاتی سلامت و بیانگر چگونگی جستجو، یافتن و کاربرد اطلاعات مرتبط با بیماری‌ها توسط آنان است (۱). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که افراد حین اطلاع‌یابی سلامت، با موانع مختلفی روبرو می‌شوند که آنان را در دستیابی به اطلاعات مورد نیاز دچار مشکل می‌کند. Loiselle و Lambert در نقد و بررسی مقالات حوزه Rفتار اطلاع‌یابی سلامت، به دو دسته موانع فردی و زمینه‌ای اطلاع‌یابی اشاره کرده‌اند. از جمله موانع فردی می‌توان به خصوصیات جمیعت‌شناختی، عوامل روان‌شناسنامه، باورهای سلامت، موانع زبانی و خودکارآمدی ادارک شده اشاره نمود. موانع زمینه‌ای نیز شامل می‌توجهی رسانه‌ها به اطلاع‌رسانی، حمایت ناکافی نظام سلامت، هزینه‌ها و عوامل اجتماعی و فرهنگی می‌باشد (۲).

زنان مبتلا به سرطان پستان از گروه‌های هستند که دستیابی به اطلاعات سلامت، نقش بسزایی در روند درمان و حفظ سلامت آنان دارد. از درمان‌های رایج سرطان پستان، ماستکتومی است که طی آن پستان با غدد لنفاوی یا بدون آن برداشته می‌شود. زنان ماستکتومی شده، تهدیدهای جسمی و روانی زیادی را از جانب سرطان، جراحی و نقص فیزیکی تجربه می‌کنند که می‌تواند منجر به آسیب‌های روانی همچون افسردگی و اضطراب، تغییر در سبک زندگی، ترس و نگرانی در مورد تصویر ذهنی از بد، عود بیماری و حتی مرگ گردد (۳). با این حال، پژوهش‌ها نشان می‌دهد که دسترسی به اطلاعات مناسب و با کیفیت،

مقاله حاصل تحقیق مستقل بدون حمایت مالی و سازمانی است.

- ۱- دانشجویی دکتری، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران
- ۲- دانشجویی دکتری، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران (تویسته مسؤول)

- ۳- دانشیار، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران، تهران، ایران

Emaill: n.barahmand@ut.ac.ir

مددگاری، دانشیار، علم اطلاعات و دانش‌شناسی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده

شناسایی ابعاد پنهان پدیده مذکور کمک می‌نماید. از طرف دیگر، به دلیل تفاوت‌های بینایی موجود در بافت‌های فرهنگی- اجتماعی مختلف، پژوهش حاضر به جای کاربرد نظریات و اتخاذ روش کمی، روش‌شناسی کیفی را اتخاذ نمود. عملیات تحقیق با استفاده از روش تحلیل محتوای قراردادی انجام شد که روش مناسبی برای استخراج نتایج قابل اطمینان از داده‌های متئی و شناسایی درون‌ماهیه‌های آشکار و پنهان از میان طبقه‌های داده‌ها می‌باشد (۱۶).

مشارکت کنندگان به صورت هدفمند و بر اساس معیار انتخاب شدند. معیار ورود، ابتلا به سلطان پستان و انجام ماستکتمی به صورت برداشت کل یا بخشی از یک یا دو پستان بود. زمان انجام پژوهش، آمار دقیقی از زنان ماستکتمی شده در استان هرمزگان وجود نداشت که با تلاش‌های مکرر، فهرستی از بیماران از دو بیمارستان شهید محمدی و خلیج فارس و مرکز شیمی درمانی امید بندرعباس تهیه شد. از میان ۲۵ زن شناسایی شده، ۶ نفر پیش و ۲ نفر حین پژوهش انصراف دادند. داده‌ها از ۱۷ مشارکت کننده در سمتان سال ۱۳۹۳ و با کمک مصاحبه نیمه ساختار یافته جمع‌آوری گردید. پیش‌آزمون مصاحبه با توجه به اهداف پژوهش، تجربه پژوهشگران در حوزه رفتار اطلاعاتی و مطالعه پژوهش‌های مرتبط، با یکی از مشارکت کنندگان تنظیم شد که از جمله سوالات محوری آن می‌توان به «برای دستیابی به اطلاعات مورد نیازتان با چه موانع مواجه شدید؟» اشاره کرد. سپس بر اساس پاسخ‌ها روند مصاحبه هدایت گردید. به طور مثال از مشارکت کننده‌ای که به ترس از دریافت اطلاعات اشاره کرده بود، پرسیده شد: «در صحبت‌هایتان گفتید که از پرسیدن در مورد بیماری می‌ترسید، در این مورد بیشتر توضیح دهید». در موقع لزوم از مشارکت کننده درخواست شد تا از ارایه مثال شفاف‌سازی کند. به عنوان مثال «به این نکته اشاره کردید که هر سؤالی را نمی‌شود از پزشک پرسید، لطفاً مثال بزنید».

مصاحبه‌ها بین ۴۵ تا ۷۵ دقیقه به طول انجامید که با قرار قبلي تلفنی، در مراکز درمانی، مطب پزشک یا منزل مشارکت کنندگان چهره به چهره انجام گرفت و با موافقت آنان ضبط و در نرمافزار واژهپرداز Word پیاده سازی شد. جمع‌آوری داده‌ها تا اشباع ادامه یافت. جهت تجزیه و تحلیل، مصاحبه‌ها کلمه به کلمه پیاده‌سازی و کدگاری گردید. سپس مفاهیم و کدها در قالب جملات و پاراگراف‌های کلیدی قرار گرفت و طبقات ایجاد شد و در نهایت، درون‌ماهیه‌ها استخراج گردید (۱۷). برای مثال، اظهاراتی که ترس از بازگشت بیماری یا عدم موفقیت سیر درمان را منعکس می‌کرد، در طبقه ترس از بی‌نتیجه بودن روند معالجه و بیاناتی که به ترس از عاقبت بیماری و آسیب‌های شیمی درمانی اشاره داشتند، در طبقه ترس از محدودیت‌های بعد از عمل قرار گرفت. در نهایت، این زیرطبقات در طبقه کلی ترس جای داده شد.

برای ارزیابی اعتبار و اعتماد داده‌ها، شاخص‌های Guba و Lincoln شامل اعتبار، اعتماد، تأییدپذیری و انتقال‌پذیری در نظر گرفته شد (۱۸). برای ارزیابی اعتبار، از روش تطابق همگونی محققان و مقایسه مداول استفاده گردید؛ به طوری که تخصیص زمان کافی برای جمع‌آوری داده‌ها، استفاده از نظرات متخصصان جراحی پستان در تحلیل و توافق با مشارکت کنندگان در زمینه مضامین حاصل شده، از اقدامات مورد استفاده برای اطمینان از صحت و استحکام داده‌ها بود. برای بررسی تأییدپذیری، با قرار دادن بخش‌های مختلف طبقات در اختیار دو نفر از متخصصان و مقایسه نظرات و تفاسیر آنان که توافق زیادی را نشان می‌داد، مورد تأیید قرار گرفت. قابلیت انتقال‌پذیری نیز با توصیف

روانی و عاطفی اشاره نمودند. همچنین، سن از عوامل بازدارنده اطلاع‌یابی به شمار می‌رود. افراد مسن‌تر، کمتر اطلاع‌یابی می‌کنند (۹). در پژوهش Matthews و همکاران بر روی زنان آفریقایی- آمریکایی مبتلا به سلطان، ترس از بدنامی اجتماعی و باورهای مذهبی از جمله موانع مهم اطلاع‌یابی این گروه قومی بود (۱۰).

در رابطه با موانع زمینه‌ای، نتایج تحقیق بر روی ۳۲۹ زن یونانی مبتلا به سلطان سینه نشان داد که بیشتر آنان برای تصمیم‌گیری‌های مختلف در طول بیماری، منفلع هستند و اطلاع‌یابی نمی‌کنند که مهم‌ترین دلیل آن، حاکمیت نظام پدرشاهی میان پزشک و بیمار در یونان است که در آن بیماران اغلب اتخاذ تصمیمات مختلف را به پزشک و کادر درمانی واگذار می‌کنند (۱۱). در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی، ارایه ندادن خدمات اطلاعاتی لازم و ناآگاهی ارایه دهنده‌گان خدمات اطلاعات سلامت از جمله ترجیحات بیماران برای جستجوی اطلاعات مورد نیاز می‌باشد که در دیگر پژوهش‌ها گواش شده است (۱۲).

مروری بر پژوهش‌ها نشان می‌دهد که موانع رفتار اطلاع‌یابی سلامت زنان مبتلا به سلطان پستان بعد از ماستکتمی تا زمان انجام این پژوهش، کمتر در ایران مورد توجه بوده است. بنابراین، با توجه به کمبود پژوهش‌های انجام شده و آمارهای مرکز ثبت سلطان ایران که حاکی از روند رو به رشد بروز و شیوع سلطان پستان در ایران است (۱۳)، انجام چنین پژوهشی ضروری به نظر می‌رسد. خصوصیت مطالعه حاضر با توجه به سیاست‌گذاری‌های اخیر شورای فرهنگی- اجتماعی زنان و خانواده مبنی بر حق مساوی زنان در برخورداری از بالاترین استانداردهای سلامت، افزون‌تر می‌شود. از جمله مهم‌ترین راهبردهای مطالعه، افزایش نقش محوری زنان در مراقبت از خود، افزایش دسترسی زنان به اطلاعات (به ویژه از طریق رسانه‌های ملی و جمعی) خدمات و مراقبت‌های سلامت واجد کیفیت و متناسب با نیازهای آنان در دوره‌های مختلف زندگی و اصلاح و رفع موانع فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر سلامت زنان است (۱۴). انجام راهبردهای مذکور، بدون دستیابی به نتایج پژوهش‌ها در مورد موانع دسترسی زنان مبتلا به سلطان بعد از ماستکتمی به اطلاعات مورد نیاز، پیامدهای مورد انتظار را نخواهد داشت. از این‌رو، پژوهش حاضر با هدف شناسایی موانع اطلاع‌یابی زنان مبتلا به سلطان بعد از ماستکتمی در استان هرمزگان انجام شد. طبق گزارش‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، استان هرمزگان از محروم‌ترین مناطق کشور در زمینه دسترسی به خدمات و مداخلات پزشکی و سلامت می‌باشد و از نظر درجه توسعه یافتنگی در مسایل بهداشتی و درمانی نیز در رتبه‌های آخر کشور قرار دارد (۱۵). انجام مطالعه در این منطقه می‌تواند اطلاعات لازم را در اختیار دست‌اندرکاران خدمات اطلاع‌رسانی و مداخلات اطلاعاتی سلامت سلطان پستان برای رفع موانع اطلاع‌یابی آنان قرار دهد و زمینه‌ای را برای انجام پژوهش‌های آینده در دیگر مناطق فراهم آورد.

روش بررسی

پژوهش حاضر از نوع کاربردی و روش‌شناسی آن به صورت کیفی بود. دلیل انتخاب روش‌شناسی کیفی، از یک طرف شکاف پژوهشی و فقدان ادبیات تجربی در حوزه موانع اطلاع‌یابی سلامت زنان بعد از ماستکتمی به ویژه در ایران بود. در واقع، رویکردهای اکتشافی و استقرایی روش‌شناسی کیفی، به کشف و

نه؟ چند باری خواستم از پژشکم برسم، ولی خجالت کشیدم». مشارکت کننده ۸ در مورد راحت نبودن طرح نیاز خود با پژشک عنوان نمود: «نه من، خیلی از خانما بعد از عمل مشکلات جنسی دارم. پژشکا بهتر از هر کسی این مسایله می‌دونم. از ما برسن تو رابطه جنسیتون مشکلی دارید یا نه؟ اینطوری راحتر می‌تونیم مشکلاتمونو بگیم».

سوداد اطلاعاتی ناکافی

سوداد اطلاعاتی ناکافی از جمله موضع اطلاع‌بایی مشارکت کننده‌ان بود. آنان معتقد بودند که باید قبل از ترجیح، برای مراقبت‌های بعد از عمل آموزش بیینند؛ چرا که به دلیل سوداد اطلاعاتی ناکافی در جستجو، درک و به کارگیری اطلاعات با مشکل مواجه می‌شوند. مشارکت کننده ۵ گفت: «خانوادگی سابقه فشار خون داریم. بعد از عمل ارتیروماسیین مصرف می‌کردم که دچار مشکل شدم. الان یک نرم‌افزار داروشناسی روی گوشیم نصب کردم. گاهی کتاب می‌خونم، ولی در سطح بالا توضیح داده... برای من قابل درک نیست». مشارکت کننده ۳ نیز اظهار نمود: «چند جا خوندم که باید بعد از ماستکومی ورزش‌های کششی انجام بدم. دکترم هم همین‌گفت، ولی از روی نوشته و شکل که نمی‌شه فهمید چی کار باید کرد. به نظرم این‌ها چیزی نیست که هر کسی سوداد دانستنش را داشته باشه».

وضعیت اقتصادی

هرچند مشارکت کننده‌ان ترجیح می‌دادند از پژشک خود اطلاعات بگیرند، اما به دلیل نداشتن استطاعت مالی، دیر به دیر به پژشک مراجعه می‌کردند. در این رابطه، مشارکت کننده ۶ بیان کرد: «برای یکی منه همسرم که کارگر ساده شرکته و یمه هم نیستم، ۲۵۰۰۰ تoman ویزیت دو هفته یکبار پول زیادی... همسرم هزینه شیمی درمانی را هم به سختی پرداخت می‌کنه». مشارکت کننده ۴ گفت: «الآن به هر طرف که نگاه می‌کنم، می‌بینم مشکل مالیه که من نمی‌تونم برم دکتر... تحت هیچ بیمه‌ای هم نیستم. با خودم می‌گم دیگه دونستن و دونوستن خیلی پیزیها در مورد بیماریم برام چه فرقی دارد؟ خیلی وقتاً از خیرش می‌گذرم».

پژشکان و کادر درمانی

در رابطه با مانع پژشکان و کادر درمانی، ۲ درون‌مایه فرعی «در اختیار نگذاشتن اطلاعات کافی و استفاده از اصطلاحات پژشکی» آشکار شد. هرچند مشارکت کننده‌ان به اطلاعات پژشک اعتماد داشتند، اما از اختیار نگذاشتن اطلاعات کافی از سوی آنان ناراضی بودند و آن را مانع دریافت اطلاعات می‌دانستند. مشارکت کننده ۱۳ اظهار نمود: «علی‌رغم ویزیت بالا، پژشکا وقت کافی برای بیمار نمی‌گذارند. در مورد بازسازی هم‌زمان و تأخیری پرسیدم، پژشکم خودشو ملزم نمی‌دونست به سوالاتم پاسخ کامل بده. پاسخ سوالات حق طبیعی ماست. هر وقت مطیش رفتم، پنج دقیقه هم داخل اتاقش نیستم. هر سوالی می‌برسم فقط سرشو تكون می‌ده و می‌گه طبیعیه... بدون این که توضیح بیشتری بده». مشارکت کننده ۸ گفت: «مریض مگه چی می‌خواد؟ توجه و مراقبت... کسی که اینجا مهم نیست مریضه. یه سوال هم که می‌پرسی پرستارا زورشون می‌باد جواب بدن». از طرف دیگر، مشارکت کننده‌ان استفاده زیاد پژشکان از اصطلاحات پژشکی را یکی دیگر از عوامل بازدارنده برای دریافت اطلاعات دانستند. مشارکت کننده ۹ بیان کرد: «پژشکم گفت شما ادجوان‌ترابی می‌شوید تا کل بدن از متاستاز محفوظ بمونه. ایش پرسیدم آقای دکتر اینانی که گفتنی را نمی‌فهمم... یعنی خطرناکه؟ می‌میرم؟ درک این کلمه‌ها برای ما سخته. خوب از

عمیق داده‌ها به دست آمد. پیش از جمع‌آوری داده‌ها، اصول اخلاق در پژوهش مانند رضایت‌آگاهانه کتبی، حفظ بی‌نامی، رازداری و اختیار مشارکت کننده‌ان برای ترک پژوهش رعایت گردید.

یافته‌ها

در پژوهش حاضر، ۱۷ زن ۳۷ تا ۶۵ ساله مشارکت نمودند. زمان جراحی آنان بین ۸ تا ۶۰ ماه متغیر بود. ۱۶ نفر متأهل بودند و همگی فرزند داشتند. ۱۴ نفر از مشارکت کننده‌ان خانه‌دار بودند. ۴ نفر وضعیت اقتصادی ضعیف، ۱۰ نفر وضعیت اقتصادی متوسط و ۳ نفر وضعیت اقتصادی خوب داشتند. ۱۰ نفر دارای مدرک زیر دیپلم، ۴ نفر دارای مدرک دیپلم و ۳ نفر دارای مدرک کارشناسی بودند.

موضع اطلاع‌بایی

نتایج حاصل از تحلیل یافته‌ها منجر به استخراج ۷ درون‌مایه شد که ۳ مورد «ترس»، «شرم و حیا» و «سوداد اطلاعاتی ناکافی» از جمله موضع فردی و ۴ مورد «وضعیت اقتصادی»، «پژشکان و کادر درمانی»، «تدواد منابع اطلاعاتی» و «برخورد اطرافیان» از جمله موضع زمینه‌ای بودند. هر کدام از درون‌مایه‌ها در ادامه به تفصیل بیان شده است.

ترس

مشارکت کننده‌ان از دریافت اطلاعات در مورد بیماری خود می‌ترسیدند. در این رابطه، ۳ درون‌مایه فرعی «ترس از دریافت اطلاعات بد در مورد بیماری، ترس از بی‌نتیجه بودن روند معالجه و ترس از دانستن محدودیت‌های بعد از عمل» آشکار شد.

مشارکت کننده ۱ در مورد ترس از دریافت اطلاعات بد در مورد بیماری گفت: «خیلی وقت پیش به خاطر سلطان، رحم و یک تخمدان‌نحو برداشت، تحریه بدی بود. وقتی شنیدم باید پستانم هم بردارم، مات و مبهوت شدم... حالا می‌ترسم نکنه بگن از سلطان می‌میرم. برای همین ترجیح می‌دم کمتر بدونم». از طرف دیگر، ترس از بی‌نتیجه بودن روند معالجه، باعث بی‌تمایلی مشارکت کننده‌ان برای اطلاع‌بایی بود. بنا به گفته مشارکت کننده ۱۲: «خواهrem ۳۲ سالگی مبتلا و ۳۵ سالگی فوت شد. کل درمان باهش بودم. حالا وقتی می‌رم مطب دکتر، ترس همه وجودمو می‌گیره. می‌ترسم دکتر بگه دیر شده. درمان‌ت ناموفقه و بیماری به سایر نقاط سرایت کرده...».

ترس از محدودیت‌های بعد از عمل، دلیل دیگر عدم اطلاع‌بایی مشارکت کننده‌ان بود. مشارکت کننده ۱۷ اظهار داشت: «سینه چپم برداشت و باید شیمی درمانی می‌کردم. با وجودی که دوست داشتم پژشکم با اطمینان به من بگه که بدنم چقدر به خاطر شیمی درمانی آسیب می‌بینه، اما از ترس نپرسیدم. حتی وقتی می‌رم مطب دکتر، می‌بینم خانما در مورد بیماری، عمل و مشکلاتش با هم حرف می‌زنن... از ترس ترجیح می‌دم چیزی نشنوم».

شرم و حیا

مشارکت کننده‌ان نیاز اطلاعاتی در زمینه مسایل جنسی را از مهم‌ترین نیازهای برآورده نشده عنوان کردند، اما به دلیل شرم و حیا آن را مطرح نمی‌کردند و پژشکان و کادر سلامت هم در این باره اطلاعات نمی‌دانند. مشارکت کننده ۱۲ بیان کرد: «بعد از عمل احساس کردم تمایلی به رابطه جنسی ندارم. نمی‌دونستم دلیلش برداشتن پستانه یا طبیعیه و آبا همه خانما بعد از عمل این مشکلو دارن با

بعد از ماستکتومی، زنان را دچار ترومای بعد از عمل می‌کند و ترس و اضطراب ناشی از آن، آنان را از اطلاع‌یابی بازمی‌دارد (۹). در پژوهش حاضر نیز نتایج مشابهی به دست آمد.

یکی دیگر از موانع فردی میان مشارکت کنندگان، شرم و حیا بود. این درون‌ماهیه بیشتر در مورد کسب اطلاعات در مورد مسایل جنسی و زناشویی زنان صادق بود؛ به نحوی که مشارکت کنندگان با وجود احساس نیاز اطلاعاتی در این زمینه، تمایلی به طرح و برآورده نمودن آن نداشتند؛ در حالی که در پژوهش‌های مورد بررسی (۱۰)، به جز پژوهش Matthews و همکاران (۱۰) که گروه قومیتی آفریقایی-آمریکایی را بررسی کردند، به شرم و حیا اشاره‌ای نشده بود. شاید بتوان اختلاف در یافته‌ها را ناشی از شرم و حیا رایج در فرهنگ ایرانی از طرح مسایل جنسی دانست.

از دیگر موانع فردی، سواد اطلاعاتی ناکافی بود که مانع بهره‌گیری از منابع، استفاده از اینترنت و منابع الکترونیکی و درک واژه‌ها و اصطلاحات پژوهشی مرتبط با بیماری می‌شد. از آن جا که بیشتر مشارکت کنندگان پژوهش را افراد زیر دبیلم و دبیلم تشکیل داده بودند، این نتیجه دور از انتظار نبود. از طرف دیگر، بیشتر مشارکت کنندگان وضعیت اقتصادی مناسبی نداشتند که از موانع زمینه‌ای اطلاع‌یابی آنان بود. این نتیجه با یافته‌های پژوهش Liao و همکاران (۹) و Nakashima و همکاران (۸) همخوانی نداشت. لازم به ذکر است که در متون اطلاع‌یابی، وضعیت اقتصادی یکی از متغیرهای تأثیرگذار در اقدام به اطلاع‌یابی به شمار می‌رود؛ به نحوی که افراد با وضعیت اقتصادی پایین‌تر، کمتر به دنبال اطلاعات می‌روند (۱۹). این نکته می‌تواند تقاضاً مذکور را توجیه نماید؛ چرا که پژوهش حاضر در یکی از مناطق محروم کشور انجمام گرفت و بیشتر مشارکت کنندگان خود را ضعیف و متوسط اعلام کردند و به دلیل هزینه‌ها به پژوهش مراجعه نمی‌کردند. با این وجود، در مراجعات اندک نیز با مانع پژوهشکار و کادر درمانی مواجه می‌شدند. آنان وقت کافی برای بیمار نمی‌گذاشتند و از طرف دیگر، به دلیل کاربرد اصطلاحات پژوهشی، مشارکت کنندگان از همان اطلاعات ارایه شده نیز بهره کافی نمی‌برند و بسیاری از سوالات آنان بپاسخ می‌مانند. در نظر نگرفتن ترجیحات و نیازهای اطلاعاتی بیماران نیز از دیگر عواملی بود که درون‌ماهیه پژوهشکار و کادر درمانی را مانع اطلاع‌یابی مشارکت کنندگان می‌ساخت. در پژوهش Liao و همکاران نیز به همین مانع اشاره شد (۹) برخلاف وجود موانع مذکور، مشارکت کنندگان به منابع اطلاعاتی مناسب با سطح سواد، نیازها و ترجیحات اطلاعاتی خود دسترسی نداشتند. تحقیق Liao و همکاران نیز نتایج مشابهی را نشان داد (۹). مانع اطلاع‌یابی دیگر، برخورد اطرافیان بود؛ در حالی که پژوهش‌های رفتار اطلاع‌یابی در سرطان نشان می‌دهد که عواملی همچون دیگران حمایت‌گر، شبکه روابط اجتماعی فرد و حمایت‌های اطلاعاتی از جانب خانواده و دوستان، در برانگیختن اطلاع‌یابی میان بیماران تأثیر بسزایی دارد (۲۰).

یکی از محدودیت‌های پژوهش حاضر، عدم وجود بانک اطلاعاتی نظاممند از زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتومی در استان هرمزگان بود که می‌تواند بر تعداد نمونه تأثیرگذار باشد. پژوهشگران با مراجعه مکرر به بیمارستان‌ها و مرکز شیمی درمانی بذریعات، در برطرف نمودن محدودیت مذکور تلاش کردند. از سوی دیگر، پژوهش حاضر در استان هرمزگان که از مناطق محروم کشور است، انجام شد و یافته‌های آن قابل تعمیم به دیگر مناطق نیست. انجام پژوهش‌های مشابه در بافت‌های دیگر، امکان مقایسه با یافته‌های

همون اول بگین سرطان پیشرفتنه دارین».

در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی

مانع دیگر اطلاع‌یابی مشارکت کنندگان، در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی با ۲ درون‌ماهیه فرعی «نبود منابع چاپی و نبود برنامه‌های تلویزیونی» بود. مشارکت کنندگان از نبود منابع اطلاعاتی چاپی در بیمارستان‌ها یا حتی مطب پژوهش ناراضی بودند. مشارکت کننده ۱۶ گفت: «خیلی از توصیه‌های پژوهشکی یادم نمی‌تونیم، چی بخوریم چی نخوریم، چه کارایی می‌تونیم بکنیم، چه کارایی نمی‌تونیم. ما کاچه راهنما نداریم، اگه داشته باشیم خیلی بهتره... اگه دستورای دکتر را فراموش کردیم، راحت پیدا می‌کنیم. لازم هم نیست هر دفعه بربیم مطب...». از طرف دیگر، برخی از مشارکت کنندگان نبود برنامه‌های تلویزیونی در خصوص سرطان پستان را مانع برای دستیابی به اطلاعات مورد نیاز عنوان کردند. مشارکت کننده ۷ بیان کرد: «شیکه سلامت هست که هر برنامه مربوط به یک بیماریه و از پژوهشکی دعوت می‌شه که در موردش صحبت کنه، ولی من ندیدم درباره سرطان پستان از نوع ماستکتومی برنامه‌هایی داشته باشه تا پاسخگوی سوالات ما باشه». مشارکت کننده ۱۲ اظهار نمود: «من فکر می‌کنم تلویزیون خیلی مؤثره، ولی همیشه یک نوع مخفی کاری از تلویزیون می‌شه مثل ایدز که نهایت به ضرر ما زنان توم می‌شه... کاش می‌شد در باره این چیزا صحبت بشه».

برخورد اطرافیان

برخی مشارکت کنندگان بیان کردند که اطرافیان روش برخورد با بیمار مبتلا به سرطان را نمی‌دانند و گاهی رفتار اطرافیان اینقدر آزار دهنده است که نه تنها علاقمند به دریافت کمک و حمایت از آنان نیستند، بلکه از پرسش اطلاعات مورد نیاز خود نیز امتناع می‌کنند. در این رابطه مشارکت کننده ۱۰ گفت: «در مهمنای از خواهر شوهر دخترم که پژوهشکه در مورد مصرف تاموكسیفن و عوارض پرسیدم، همان لحظه یکی از بستگان گفت بندۀ خدا سرطان داره. شاید منظور بدی نداشت، ولی واقعاً آزده شدم و ترجیح دادم بقیه سوالات را نپرسم». مشارکت کننده ۱۷ بیان کرد: «من نگران داروهای بودم که وارد نمی‌شه. به یکی از آشناها که دکتر داروساز بود، مراجعه کردم که بینم می‌تونم داروی ایرانی را جایگزین کنم، به جای کمک و همدردی، ترجیح داد ما را از سر خودش رفع کنه... با این برخوردها دیگه برات روحیه نمی‌تونه ارشون سؤال بپرسی».

بحث

هرچند یکی از شرایط موقیت در خودمراقبتی، اطلاع‌یابی سلامت است، اما تجربیات مشارکت کنندگان پژوهش حاضر حاکی از موانع فردی «ترس، شرم و حیا، سواد اطلاعاتی ناکافی» و موانع زمینه‌ای «وضعیت اقتصادی، پژوهشکار و کادر درمانی، نبود منابع اطلاعاتی و برخورد اطرافیان» بود. بر طبق تجربیات آنان، «ترس از دریافت اطلاعات» از جمله مهم‌ترین موانع فردی اطلاع‌یابی به شمار می‌رود؛ به طوری که از بیشتر دانستن در مورد بیماری و شرایط خود اجتناب می‌کرند. نتایج پژوهش Liao و همکاران نیز نشان داد که عوامل روان‌شناختی مانند ترس، از مهم‌ترین موانع اطلاع‌یابی و اجتناب از اطلاعات می‌باشد (۹). شاید قسمت عمده این ترس به واژه سرطان و بار معنایی منفی آن بر می‌گردد که بیشتر افراد نهایت روند درمان را مرگ زودرس می‌دانند. همچنین، نتایج پژوهش Liao و همکاران حاکی از آن بود که نقص عضو سمبیل زنانگی

ارایه خدمات مشاوره روانی و اطلاعاتی از طریق زنان و متخصصان محلی نیز می‌تواند در این زمینه مفید باشد. با وجود موضع سواد اطلاعاتی ناکافی، وضعیت اقتصادی و در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی و پزشکان و کادر درمانی، ضروری است تا نظام سلامت جهت رفاه حال زنان کمدرامد ماستکتمی شده تدبیری بینندگان و مشاوره و خدمات اطلاعات سلامت به صورت رایگان و از طریق مرکز درمانی، انجمن‌های حمایت از بیماران مبتلا به سرطان و سازمان‌های متولی ارایه گردد. همچنین، ارایه خدمات برونوپاری اطلاعات سلامت (Health Information Outreach Program) و ارایه خدمات اطلاعاتی از طریق منابع مکتوب و مصور به بیماران و خانواده‌های آنان نیز بسیار مفید و مؤثر است. در عین حال، با توجه به مانع سواد اطلاعاتی ناکافی، لازم است تا نه تنها منابع اطلاعاتی مناسب با ترجیحات، نیازها و سطح سواد آنان در اختیارشان قرار گیرد، بلکه تسهیلاتی برای ارتقای سواد آنان یا خانواده‌هایشان فراهم شود تا بتوانند از منابع اطلاعاتی به طور مؤثری بهره ببرند. از طرف دیگر، ضروری است تا تغییرات اساسی در ساختار نظام سلامت کشور صورت گیرد؛ به طوری که فرهنگ ارایه خدمات با تأکید بر مهارت‌های ارتباط بین فردی، توجه به نیازها، ترجیحات و سواد بیماران و ترویج و تشویق آنان به مشارکت در تصمیم‌گیری‌های پزشکی و خدمراقبتی، در میان پزشکان و کادر درمانی رواج یابد. رادیو و تلویزیون نیز به عنوان یک منبع ارزان و با دسترسی آسان برای انتقال اطلاعات، می‌تواند در رفع موانع مذکور نقش مهمی ایفا کند. همچنین، ایجاد گروه‌های حمایتی در سازمان‌های مرتبط، مرکز محلی و قابل دسترس همچون مساجد و کتابخانه‌ها به منظور مبادله اطلاعات و برخورداری از حمایت‌های عاطفی و روانی چه برای بیماران و چه برای خانواده‌هایشان، می‌تواند اقدام اثربخشی باشد.

تشکر و قدردانی

پژوهش حاضر به صورت مستقل انجام گرفت. بدین وسیله از مشارکت کنندگان سپاسگزاری می‌گردد. همچنین، از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان، مسوولان و متخصصان بیمارستان‌های شهید محمدی و خلیج فارس و مرکز شیمی درمانی بندرعباس که در تسهیل امور اداری و ارایه اطلاعات و نظرات ارزشمند در طول انجام پژوهش نویسندها را یاری نمودند، تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

این مطالعه را فراموش خواهد کرد.

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف شناسایی موضع اطلاع‌یابی زنان مبتلا به سرطان بعد از ماستکتمی انجام شد. نتایج نشان داد که برخلاف ضرورت دسترسی به اطلاعات سلامت برای توانمندسازی مقابله با چالش‌های ناشی از سرطان پستان و ماستکتمی، زنان مبتلا با موانع فردی و زمینه‌ای اطلاع‌یابی رویه‌رو می‌شوند. سه مورد ترس، شرم و حیا و سواد اطلاعاتی ناکافی از جمله موانع فردی و چهار مورد وضعیت اقتصادی، پزشکان و کادر درمانی، در دسترس نبودن منابع اطلاعاتی و برخورد اطرافیان جزء موانع زمینه‌ای اطلاع‌یابی در میان آنان بود. هرچند یافته‌ها قابل تعمیم نیست، اما می‌توان آن را به عنوان نقطه عیمت اجرای سیاست‌ها و راهبردهای شورای فرهنگی- اجتماعی زنان و خانواده مبنی بر افزایش دسترسی زنان به اطلاعات (به ویژه از طریق رسانه‌های ملی و جمعی) خدمات و مراقبت‌های سلامت واحد کیفیت و متناسب با نیازهای آنان در دوره‌های مختلف زندگی و اصلاح و رفع موانع فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر سلامت زنان به کار گرفت.

پیشنهادها

با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر، ضروری است تا اقداماتی در جهت رفع موانع اطلاع‌یابی زنان مبتلا به سرطان پستان بعد از ماستکتمی صورت گیرد در مرحله نخست، ارایه خدمات مشاوره و حمایت‌های روانی به زنان در کاهش ترس، اضطراب، نگرانی و کنترل هیجانات روانی بعد از عمل به آنان کمک می‌نماید و آنان را پذیرای دریافت اطلاعات در مورد بیماری خود و انجام خودمراقبتی می‌کند. پیشنهاد می‌شود تا با ارایه اطلاعات تصویری، زنان را در این مورد آگاه کنیم که این اقدام به نوبه خود می‌تواند نتایج بسیاری بر کاهش اضطراب و نگرانی و فعل شدن اطلاع‌یابی در آنان داشته باشد. از طرف دیگر، به دلیل این که ناآگاهی در مورد مشکلات و مسائل جنسی بعد از عمل می‌تواند منجر به نارضایتی جنسی میان زوجین و تزلزل پایه‌های خانواده و کیفیت روابط خانوادگی آنان شود (۲۲)، پیشنهاد می‌شود که تمرکز و تلاش گروه درمان تنها بر حفظ و ادامه زندگی بیمار نباشد. بر این اساس، ضروری است ارایه دهندها خدمات و مداخلات سلامت، مسائل جنسی را مورد توجه قرار داده، آموزش‌های لازم را با توجه به باورها و ارزش‌های رایج در جامعه به آنان و همسرانشان ارایه دهند.

References

1. Jung M. Determinants of health information-seeking behavior: implications for post-treatment cancer patients. *Asian Pac J Cancer Prev* 2014; 15(16): 6499-504.
2. Lambert SD, Loiselle CG. Health information seeking behavior. *Qual Health Res* 2007; 17(8): 1006-19.
3. Najafi M, Ebrahimi M, Kaviani A, Hashemi E, Montazeri A. Breast conserving surgery versus mastectomy: cancer practice by general surgeons in Iran. *BMC Cancer* 2005; 5: 35.
4. Gumus M, Ustaalioglu BO, Garip M, Kiziltan E, Bilici A, Seker M, et al. Factors that affect patients' decision-making about mastectomy or breast conserving surgery, and the psychological effect of this choice on breast cancer patients. *Breast Care* (Basel) 2010; 5(3): 164-8.
5. McLachlan K. Information and support needs of young women with breast cancer. *Cancer Nursing Practice* 2009; 8(8): 21-4.
6. Miyashita M, Ohno S, Kataoka A, Tokunaga E, Masuda N, Shien T, et al. Unmet information needs and quality of life in young breast cancer survivors in Japan. *Cancer Nurs* 2015; 38(6): E1-11.
7. Recio-Saucedo A, Gerty S, Foster C, Eccles D, Cutress RI. Information requirements of young women with breast cancer treated with mastectomy or breast conserving surgery: A systematic review. *Breast* 2016; 25: 1-13.

8. Nakashima M, Kuroki S, Shinkoda H, Suetsugu Y, Shimada K, Kaku T. Information-seeking experiences and decision-making roles of Japanese women with breast cancer. *Fukuoka Igaku Zasshi* 2012; 103(6): 120-30.
9. Liao MN, Chen SC, Lin YC, Chen MF, Wang CH, Jane SW. Education and psychological support meet the supportive care needs of Taiwanese women three months after surgery for newly diagnosed breast cancer: a non-randomised quasi-experimental study. *Int J Nurs Stud* 2014; 51(3): 390-9.
10. Matthews AK, Sellergren SA, Manfredi C, Williams M. Factors influencing medical information seeking among African American cancer patients. *J Health Commun* 2002; 7(3): 205-19.
11. Almyroudi A, Degner LF, Paika V, Pavlidis N, Hyphantis T. Decision-making preferences and information needs among Greek breast cancer patients. *Psychooncology* 2011; 20(8): 871-9.
12. Vaziri S, Lotfi Kashani F, Akbari M E, Ghorbani Ashin Y. Comparing the motherhood and spouse role in women with breast cancer and healthy women. *Iran J Breast Dis* 2014; 7(2): 76-83.
13. EnayatRad M, Salehinia H. An investigation of changing patterns in breast cancer incidence trends among Iranian women. *J Sabzevar Univ Med Sci* 2015; 22(1): 27-35. [In Persian].
14. Women and Family Socio Cultural Council. Policies and strategies of women's health promotion Tehran: Supreme Council of Cultural Revoloution; 2006 [cited 2015]. Available from: URL: <http://zn.farhangoelm.ir> [In Persian].
15. Moradzadeh F. Jamejamonline: Hormozgan, a deprived province [Online]. [cited 2015 May 23]; Available from: URL: <http://www.jamejamonline.ir/newspreview/1952453675513710130> [In Persian].
16. Pope C, van Royen P, Baker R. Qualitative methods in research on healthcare quality. *Qual Saf Health Care* 2002; 11(2): 148-52.
17. Elo S, Kyngas H. The qualitative content analysis process. *J Adv Nurs* 2008; 62(1): 107-15.
18. Guba EG, Lincoln YS. Competing paradigms in qualitative research. In: Denzin NK, Lincoln YS, Editors. *Handbook of qualitative research*. New York, NY: Sage Publications; 1994. p. 105-17.
19. Brashers DE, Goldsmith DJ, Hsieh E. Information seeking and avoiding in health contexts. *Hum Commun Res* 2002; 28(2): 258-71.
20. Czaja R, Manfredi C, Price J. The determinants and consequences of information seeking among cancer patients. *J Health Commun* 2003; 8(6): 529-62.
21. Wang MP, Viswanath K, Lam TH, Wang X, Chan SS. Social determinants of health information seeking among Chinese adults in Hong Kong. *PLoS One* 2013; 8(8): e73049.
22. Ahmed I, Harvey A, Weiss E, Amsellem M. Patient informational needs about breast reconstruction post-mastectomy. *Proceedings of the Breast Cancer Symposium*; 2012 Sep 13-15; San Francisco, CA.

Post-mastectomy Barriers for Information Seeking in Women with Breast Cancer

Masoumeh Latifi¹, Nilofar Barahmand², Fatemeh Fahimnia³

Original Article

Abstract

Introduction: Women experience many challenges post mastectomy. Information seeking plays a key role in empowering them to do self-care, improving their quality of life and improving their health. However, individual and contextual barriers hinder their access to needed information. This research aimed to identify those barriers.

Methods: This was a qualitative research using conventional content analysis. 17 women were recruited through purposive sampling in Bandar Abbas, Hormozgan Province, Iran, and semi-structured interviews were conducted among them.

Results: Seven central themes were emerged to explain women's experiences of barriers in information seeking post mastectomy among which fear, shame, and inadequate literacy were individual; and economic status, physicians and healthcare personnel, lack of access to information resources and others' behavior were contextual barriers.

Conclusion: Despite the necessity of access to health information for women post mastectomy, results showed individual and contextual information seeking barriers. Hence, necessary actions should be taken by health authorities especially institutions for women health to reform and revise health system in order to tackle information seeking barriers for women post mastectomy.

Keywords: Information Seeking Behavior; Women; Breast Neoplasms; Mastectomy

Received: 27 Oct, 2015

Accepted: 24 Oct, 2016

Citation: Latifi M, Barahmand N, Fahimnia F. Post-mastectomy Barriers for Information Seeking in Women with Breast Cancer. Health Inf Manage 2016; 13(5): 326-32.

Article resulted from an independent research without financial support.

1- PhD Student, Knowledge and Information Science, Department of Knowledge and Information Science, School of Psychology and Education Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran

2- PhD Student, Knowledge and Information Science, Department of Knowledge and Information Science, School of Management, University of Tehran, Tehran, Iran (Corresponding Author) Email: n.barahmand@ut.ac.ir

3- Associate Professor, Department of Knowledge and Information Science, School of Management, University of Tehran, Tehran, Iran